

न्यायः पंचांगमधिकरणं यथा विषयोविशयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरः संगतिश्चेति पंचांगशास्त्रेऽधिकरणं विदुः अत्रयूपस्य स्वरुं करोतीति वाक्यं विषयः तत्र षष्ठीयूपसंबन्धीति कर्तव्यता लक्षणार्था उतयूपावयव लक्षणार्थेति संदेहो विशयः एतावेव पूर्वोत्तरपक्षौ ज्ञेयौ कल्पनालाघवानुग्रहादुत्तरः सिद्धांतः फलं अनुष्ठानभेदः पूर्वपक्षेत क्षणाष्टास्त्रीकरणादिनाकाष्ठांतरं यूपसदृशं निर्मातव्यं सिद्धांते एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति इदमेव पंचकं मोक्षधर्मेषूक्तं सूक्ष्मं सांख्यक्रमौ चोभौ निर्णयः सप्रयोजनः पंचैतान्यनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैरिति सूक्ष्मं गहनार्थत्वाद् द्विषयः सांख्यं एवमेवैति विचारः क्रमः अतिक्रमः सिद्धांतस्य पूर्वपक्ष इत्यर्थः निर्णयः सिद्धांतः प्रयोजनं फलमिति वाक्यं वाक्यार्थं निर्णयोपायः एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानिन्यायाः तद्वित् धर्मज्ञः मन्वादिप्रणीतशास्त्रतत्त्वज्ञः षडंगवित् शिक्षाकल्पो व्याकरणं छंदो विचित्रिर्निरुक्तं ज्योतिषमिति षड्वेदांगानि अनुत्तमः अत्युत्कृष्टः ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐक्यादित्रयं सर्वेष्वपि शास्त्रेषु समानं यथामीमांसायां समिधो यजतीत्यादिप्रयाजाद्यंगवाक्यानां दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमैक्यं संयोगनानात्वसंयोगपृथक्त्वं यथादभ्राजुहोतीति वाक्यान्नित्यमपि दधिदध्नेन्द्रियकामस्येति वाक्यान्तरेणैन्द्रियार्थमपि पृथग्विधीयते तेन द्वयमपि युगपद्भ्रासाध्यतइति समवायः एकस्मिन्कर्मण्यनेकेषां धर्माणां सन्निपातः यथा इष्टिपशुसोमात्मके राजसूये इष्ट्यादीनां दर्शादित्रिकद्वयस्येव साक्षात्परमापूर्वजनकत्वे उपनिपातः न त्वंगानामिव परंपरया परमापूर्वोपकारकत्वं यद्वा तमेतं

न्यायविद्धर्मतत्त्वज्ञः षडंगविदनुत्तमः ॥ ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ॥ ३ ॥

वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति आत्मविविदिषोत्पादकापूर्वे वेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणमैक्यं नन्वेककर्मागत्वाभावे कथमेषामैक्यं अत आह संयोगनानात्वेति स्वस्ववाक्योत्पन्नानां पृथक्फलानामप्येषां संयोगपृथक्त्वं न्यायेन विविदिषार्थत्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः नन्वेषां समुच्चितानामेककार्यकारित्वे समुच्चया संभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणाद्यनुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरवैयर्थ्यमित्याशंक्याह समवायविशारदइति समवायः यथाधिकारं कर्मसंबंधः अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिष्वनधिकारान्न तत्प्राप्तिः विविदिषायाः पापनिवृत्तिफलकैर्नित्यैरेवोत्पत्तेर्न तदर्थं फलतो निषिद्धा नांशयेनादीनां प्राप्तिः अतएव हेतुद्वयात् विवेद्यादिकं काम्यमपि निवार्यते नित्यानामपि सर्वेषां समुच्चयः विविदिषाख्यदृष्टफलकत्वात् तस्मान्न सर्वकर्मसमुच्चयो नापीतरवैयर्थ्यमिति एवंप्रत्येकसमुच्चयो त्रसमवायशब्दार्थः अस्मिन्त्रये विशारदः विवेकसमर्थः यद्वा ऐक्यं साधर्म्यात्पृथिव्यादीनां द्रव्यत्वेन रूपेण संयोगनानात्वं असाधारणधर्मसंबंधः तेन पृथिवीत्वजलत्वादिरूपेण भेदोपि समवायः शरीरेपंचानामपि भूतानां मेलकः एतेषां तत्त्वं साधर्म्यं वैधर्म्यं संकरं च ज्ञातुं कुशल इत्यर्थः ॥ ३ ॥